

ESO
Cicle Superior EP
28 Gener-
1 Febrer '08

DEPARTAMENT DE PASTORAL

REFLEXIÓ SETMANA 19
CURS 07/08

sg

Sant Gabriel
Barcelona

(Dilluns)

Si et desentens dels conflictes del teu poble, no contribueixes a la pau.
Si gires l'esquena al germà, gires l'esquena a la pau, i encara no construeixes
Si critiques l'acció dels altres, encara no et mulles per la pau.
Si respons amb violència, bufeteges la pau.
Si recules davant la dificultat, retardes la pau.
Si opines sense fonaments, enrareixes la pau.
Si només la teva opinió és vàlida, contamines la pau.
Si poses etiquetes als altres, acomiades la pau.
Si et prens per la teva imatge externa, enredes la pau.
Si vols tenir més del que necessites, et vens la pau.
Si no surts mai voluntari per a res, no parlis de pau.
Si fa temps que no fas silenci, no esperis la pau.
Si no estimes, no esperis la pau.
Si et refies que te la portin bona i feta, desenganyat de la pau.

PREGÀRIA:

Senyor, gràcies pel dia que comença,
que sigui bon deixeble teu,
t'ofereixo els pensaments, els treballs,
les penes i alegries,
amb la millor bona voluntat,
a Tu que tant m'estimes. Amén.

(Dimarts)

Quan prens partit per la no-violència,
contribueixes a la pau
Quan prens responsabilitats que ningú no vol,
desvetlles la pau.
Quan lluites per la justícia,
fas trobadissa la pau.
Quan no critiques per darrera,
fas obra de pau.
Quan saps obrir-te als altres,
fas créixer la pau.
Quan t'interesses pels problemes del món,
fas pujar el valor de la pau.
Quan et dediques a fer un servei,
ets llevat de pau.
Quan tornes bé per mal,
ets apòstol de la pau.
Quan no tens por de la veritat,
ets profeta de la pau.
Quan et poses al costat dels marginats,
poses al marge la violència.
Quan, per damunt de tot, l'altre és persona,
dignifiques la pau.
Quan comparteixes els teus béns,
fas creïble la pau.
Quan trobes la vida de grup,
poses fonaments a la pau.
Quan engresques l'altre a viure,
escampes la pau pel món.
Quan estimes com Crist estima,
en tu floreix la pau.
Només quan estaràs cansat de buscar-la,
la Pau et vindrà a trobar.

PAU - PAZ - PEACE - PAIX

PREGÀRIA:

Quando la vida pierde su brillo.
Quando el tiempo deja de existir.
Quando ya no queda esperanza.
Quando no hay deseo de vivir,
es hora de buscar a Dios.

Quando las flores no te impresionan.
Quando no ves la belleza
de una mariposa al volar.
Quando no oyes música
en el piar de un pájaro.
Quando el arco iris no te hace pensar,
es hora de buscar a Dios.

Senyor, volem anar al teuencontre.
Marca'ns el camí!

(Dimecres)

En temps d'una gran pobresa i carestia, un home ric va fer anar a casa seva els vint infants més pobres de la ciutat i els va dir:

- En aquest paner hi ha un pa per a cada u de vosaltres. Preneu-lo i torneu a venir cada dia a aquesta hora, fins que Déu ens doni un temps millor.

Els infants s'abocaren damunt el paner, es barallaren pel pa, perquè cadascú volia tenir el pa més bonic i més gros, i després marxaven, sense ni tan sols donar les gràcies.

Només la Francesca, una nena vestida pobrament i molt neta, va quedar una mica apartada de l'avalot, prengué el pa més petit, que era el darrer que quedava al paner, i, agraïda, va besar la mà de l'home i se'n va anar modestament i callada cap a casa seva.

L'endemà, els nois varen ésser tan poc educats com el dia abans, i a la pobra Francesca li va tocar aquesta vegada un panet tan petit que no era ni la meitat dels altres pans. Però quan va arribar a casa i la seva mare malalta va tallar el pa, llavors en varen caure un seguit de monedes noves de plata.

La mare, espantada, va dir:

- Corre, de pressa, vés a tornar aquests diners; ben segur que han caigut a la pasta per un descuit.

La Francesca els portà tot seguit, però aquell bon home li va dir:

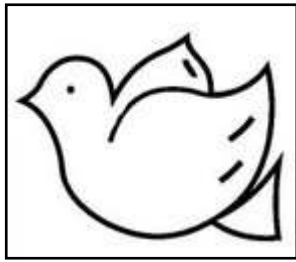
- No, no ha estat cap descuit. Aquests diners, els he fet pastar amb el pa més petit, per premiar-te a tu, bona nena. Sigues sempre tan sòbria, pacífica i condescendent. Aquell qui s'estima més acontentar-se amb el pa més petit que barallar-se pel gros, rep una benedicció més gran que si hi haguessin diners pastats dintre el pa.

PREGÀRIA:

Déu meu, dóna'm un caràcter sobri, pacífic, conciliador i capaç de perdonar. Ajuda'm a reaccionar de forma constructiva i a solucionar els conflictes que em sorgeixin, de forma dialogant. Seré molt més feliç.

(Dijous)

Una persona vulnerable sobretot és persona. És un caràcter en construcció, perquè es va fent des dels altres. Possiblement no se'n adona massa, però la seva vulnerabilitat es la finestra per la qual entra aquell oxigen que li corre per totes les venes i li fa moure el cor. Va aprenent a plorar amb els que ploren, a riure amb els que riuen, a estar tant a prop de l'altre que fins a cert punt s'hi confon amb la seva vida, no perquè el faci seu, sinó perquè és ell el que es fa seu de l'altre.

31 gener
DENIP

No sé si avui les persones vulnerables tenen molt bona premsa. Més aviat sospito que no és un valor en alça en una societat mercantilista i economicista. El consumidor segurament és el model més convenient per a la nostra societat. Però també hi ha gent que té un estimat malalt i no es mou del seu costat, que entén el que li passa a l'immigrant, que ocupa el seu temps lliure en voluntariat no rendible, que té a casa un avi impedit, que mai falla quan el necessiten, que s'ha pres seriosament aquelles dites de Jesús:

- ❑ Qui perdi la vida per Mi i l'Evangelí, aquell la guanya.
- ❑ No he vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la vida.
- ❑ Estima als altres com a tu mateix

PREGÀRIA:

No ho dubtis, en la mida que siguis vulnerable Déu ho serà més encara amb tu, i des de fa temps que ha començat l'intercanvi. No ho fa per Ell, sinó per tu, perquè l'importes!!

(Divendres)

Quantificar el nombre de morts és una pràctica habitual quan ens informen d'una acció bèl·lica, terrorisme, una catàstrofe natural o els accidents de trànsit del cap de setmana. Ens anem acostumant a escoltar aquestes xifres, aquestes dades, com si fossin ben normals... "Han mort tres-centes persones en el bombardeig de la franja de Gaza i Cisjordània, un cotxe bomba ha esclatat, deixant cinc víctimes mortals..."

Aquestes notícies formen part del nostre paisatge informatiu. Poc a poc, ens anem convençant que és inevitable, un preu que es paga per viure bé, la nota dissonant d'un pentagrama quasi perfecte. "Aquest cap de setmana NOMÉS han mort cinc persones"! Que bé que anem, que poquets!!!!

Cadascuna d'aquestes persones morta violentament, a vegades massa jove, tenia una vida, uns germans, pare i mare, marit o muller. Sentia, patia, estimava, potser pensava en el seu demà fent plans de futur, esperava millorar, s'esforçava...

Cada mort violenta és un crim que clama al cel. És un assassinat d'un fill o d'una filla de Déu. És una vida sesgada. No ens hi acostumem, si us plau. No podem empassar-nos aquesta realitat com a inevitable i normal!!

PREGÀRIA:

Senyor, et demano sensibilitat i empatia per a commoure'm davant les barbaritats que passen al món. No vull ser indiferent a causa del costum de sentir tantes notícies negatives.